

петиције и предлоге у вези са тим и добију одговор ако га траже. И најновији Устав Републике Србије од 2006. године предвиђа поменуте институције непосредне демократије и то како референдум, тако и народну иницијативу и петицију, коју грађани упућују надлежним државним и другим органима. Што се тиче референдума он је обавезан само изузетно док је углавном факултативан јер га Народна скупштина расписује на захтев већине народних посланика или најмање 100.000 бирача. У погледу примене народне иницијативе, Устав Републике Србије од 2006. године предвиђа да право предлагања промене устава (пored осталих предлагача) има и најмање 150.000 бирача, а право предлагање закона, других прописа и општих аката (пored осталих предлагача) има и најмање 30.000 бирача.

## ГЛАВА ДРУГА

### ПРЕДСТАВНИЧКА ДЕМОКРАТИЈА

#### I ПРЕДСТАВНИЧКИ СИСТЕМ И ПРЕДСТАВНИЧКИ МАНДАТ

##### 1. ПОЈАМ И КАРАКТЕРИСТИКЕ ПРЕДСТАВНИЧКОГ СИСТЕМА

Док је непосредна демократија била идеал античке епохе и цивилизације, дотле је представничка демократија тековина модерне државе. Но и после античке Грчке (и нарочито атинске демократије) идеја непосредне демократије није замрла нити је заувек изгубљена и заборављена. Шта више, и са јачим жаром је распаљена у време буржоаске револуције и то највише заслугом Русоове револуционарне доктрине и учења о народној суверености. Иако је Русо ван сумње био привржен народној суверености и идеји да је народ тај који остварује своју општу (суверену) вољу непосредно и то пре свега у законодавству, ипак је био и свестан ограничења непосредне демократије. Зато је и препоручивао такву демократију у малим државама са једноставним обичајима и једнакошћу у положајима и богатству јер без тога не би опстала ни једнакост у правима и у власти. Поред тога постоје и технички разлози (и сметње) због којих непосредна демократија не може успешно и ефикасно да се организује и спроведе. За разлику од давнашњих (малих) античких држава – полиса,